

Ebenezer Erskine

Christus van eeuwigheid gezalfd

Spr. 8 vs 23 - Ik ben van eeuwigheid af gezalfd geweest, van de aanvang, van de oudheden der aarde aan

In deze woorden schijnen zulke klaarblijkelijke stralen van de eeuwige en allerhoogste Godheid van Christus, alsmede van Zijn persoonlijkheid en wezenlijke eenheid met de Vader, dat de Arianen en Socinianen, die lasteraars van de Zoon van God, daardoor geheel van hun stuk gebracht worden, en zij, hoe ongerijmd ook, verplicht zijn te beweren, dat, wat in dit hoofdstuk van en door Christus gesproken wordt, voornamelijk van vers 22 tot 31 verstaan moet worden van de wijsheid als een van de eigenschappen van de goddelijke natuur. Doch het is voor alle rechtzinnige uitleggers boven allen twijfel verheven, dat hier Christus spreekt, de tweede Persoon van de heerlijke Drieëenheid, onder het begrip van de Wijsheid, hetgeen kan worden duidelijk gemaakt uit vele eigenschappen, persoonlijke handelingen, en persoonlijke woorden, die Hem in deze Schriftuurplaats worden toegeschreven, waarbij ik nu, korthedshalve, niet zal stilstaan.

De schrijver van dit boek was Salomo. "Doch ziet, meer dan Salomo is hier," namelijk Christus, "de wijsheid Gods en de kracht Gods, in Dewelke al de schatten van de wijsheid en van de kennis verborgen zijn." Gelijk Salomo al zijn wijsheid uit deze schat had, zo ook werd hij onder de leiding van de Geest der wijsheid en der openbaring geleid, als een voorbeeld, te spreken in de persoon van zijn heerlijk Tegenbeeld, evenals ook zijn vader David in het boek van de Psalmen, in het bijzonder in Psalm 26 en Psalm 40, gedurig doet. Christus beveelt Zijn voorschriften in het Woord aan de mensenkinderen aan, en toont aan welk voordeel uit het naarstig onderzoek van de Schrift voor hen zal voortvloeien, overeenkomstig hetgeen Hij zegt in Joh. 5:39: Onderzoekt de Schriften; want gij meent in dezelve het eeuwige leven te hebben; en die zijn het, die van Mij getuigen." Om ons geloof en vertrouwen aan hem te verbieden beschrijft Hij, van het 22^e tot het 31^e vers, op sierlijke wijze de heerlijkheid van Zijn Persoon, opdat wij, also Zijn heerlijkheid als in een spiegel aanschouwende, naar Zijn beeld in gedaante veranderd zouden worden. Meer in het bijzonder toont Hij aan,

- (1.) Hoe Hij van eeuwigheid in de armen en de schoot van Zijn Vaders lag, als Zijn geliefde Zoon, in Wie Hij een welbehagen had en heeft: (vers 22) "De Heere bezat mij in het beginsel Zijns wegs, voor Zijn werken van toen aan."
- (2.) Hij spreekt van Zijn eeuwige bestemming tot het grote werk en de dienst van onze verlossing, in de woorden van onze tekst: **"Ik ben van eeuwigheid af gezalfd geweest, van de aanvang, van de oudheden van de aarde aan."**

Waarin wij kunnen aanmerken,

1. De goddelijke Persoon, Die hier spreekt, in het voornaamwoord "Ik." Ik, de eeuwige Zoon van God, de heerlijke Immanuël, de getrouwe en waarachtige Getuige; Ik, Die evangelijk met de Vader ben, en Die als een wezenlijk lid aanzat in de Raad des vredes betreffende die

grote zaak van de verlossing des mensen, en daarom wel bekend wezen moet met wat daar verricht werd.

2. De bekendmaking van de uitslag van die eeuwige Raad met betrekking tot Hemzelf: "Ik ben van eeuwigheid af gezalfd geweest," dat is: Ik ben, door een daad van de Goddelijke wil, die al de drie Personen van de heerlijke Drie-eenheid, Vader, Zoon en Heilige Geest gemeenschappelijk is, uitverkoren, afgezonderd, of voorverordineerd tot het grote werk en de dienst van de verlossing van de mens. Een woord, dat hiermede overeenkomt, en dat licht verspreidt over de tekst, vindt u in Psalm 2:7, waar Christus, van Zichzelf sprekende, zegt: "Ik zal van het besluit verhalen; de Heere heeft tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb ik U gegeneerd." Dit wordt des Vaders wil of welbehagen genoemd (Psalm 40:7,1) "Ziet ik kom; in de rol des boeks is van Mij geschreven. Ik heb lust, o mijn God, om Uw welbehagen te doen."
3. In de woorden hebben wij ook de datum van de Goddelijke Raad en het besluit, met betrekking tot onze Verlosser, of, wanneer Hij tot dat werk gezalfd was. Het dateert van de oude jaren der eeuwigheid: "Ik ben van eeuwigheid af gezalfd geweest, van de aanvang, van de oudheden der aarde aan." Wij hebben hier woorden, die alle eindige gedachte en overweging verzwelgen; zij leiden ons terug tot een eeuwigheid, die voorbij is, en wie kon ons ooit verteld hebben wat in het goddelijk hart en de goddelijke Raad van eeuwigheid gedaan werd, behalve Hij, die de Alfa en de Omega is, van eeuwigheid tot eeuwigheid, God. Hij was van eeuwigheid af gezalfd, van de aanvang, van de oudheden van de aarde aan. Zover tot verklaring van de woorden.

Leer. Dat gelijk Christus de eeuwige God is, Hij zo ook van alle eeuwigheid af voorverordineerd en gezalfd was tot het grote werk van de mensen hun verlossing: "*Ik ben van eeuwigheid af gezalfd geweest.*"

Hiertoe is ook dienende, wat de apostel zegt: (1 Petrus 1:20) "Die wel voorgelopen is geweest voor de grondlegging der wereld, maar geopenbaard is in deze laatste tijden."

De wijze, waarop wij, met Gods hulp, deze stof zullen verhandelen is de volgende:

Zal ik bewijzen, dat Christus de eeuwige God is, en dat Hij van de aanvang was, *van de oudheden van de aarde aan*, of, volgens de Eng. Overz., *van den beginne, eer de aarde was.*

Zal ik aantonen wat het inhoudt, dat Hij *van eeuwigheid af is gezalfd geweest.*

Waartoe en tot welke doeleinden Hij *is gezalfd geweest.*

Waarom Hij, en niet iemand anders, tot dit eind *is gezalfd geweest.*

Zal ik van het geheel enige toepassing maken

I. Ons *eerste* punt is, dat ik zal bewijzen, dat Christus de eeuwige God is, en dat Hij was van de aanvang, van de oudheden van de aarde aan.

De Socinianen beweren, dat Hij geen aanzijn had voor Zijn werkelijke vleeswording. En de Arianen, hoewel zij toestaan, dat Hij een wezen had voor Zijn vleeswording, ontkennen nochtans Zijn eeuwig bestaan, en maken bij gevolg van Hem maar een zogenaamde godheid, en brengen Hem terug tot de rang van de geschapen wezens. In tegenstelling met beide deze verdoemelijke ketterijen, zal ik trachten uit te vorsen, wat de Schrift getuigt van het eeuwig bestaan van de Zoon van God, onze heerlijke Verlosser.

Ten eerste. Dat Hij bestond voor Zijn vleeswording, of voordat Hij uit de maagd geboren werd, blijkt duidelijk daaruit, dat hij aan onze eerste ouders in het paradijs verscheen, na de val. (Gen. 3:15) Datzelve, namelijk het zaad van de vrouw, zal u de kop vermorzelen, namelijk de kop van de slang. De apostel verklaart, in Heb. 2:14 dat dit God was in de persoon van de Zoon, zijn toekomstige komst in het vlees meedelende, alsmede het doel waartoe: want God volstrect

aangemerkt is niet een belovend, maar een wrekend God, een verterend vuur voor alle werkers van de ongerechtigheid. En al de beloften zijn in Hem ja, en zijn in Hem Amen. Het is alleen de Leeuw uit de stam van Juda, en niemand anders, die het Boek van de Raad Gods aangaande onze verlossing opende. Daarom was Hij het, en niemand anders, Die dit zegel openbrak, en deze verborgenheid aan onze eerste ouders in het paradijs ontsloot.

Evenzo was Hij het, Die het Evangelie aan Abraham verkondigde, zeggende: (Gal. 3:8) "In u zullen al de volkeren gezegend worden."

Ook zien wij, hoe Hij voordat Hij in het vlees kwam zijn drieërlei middelaarsambten uitoefende.

- Als een Profeet, predikte Hij de gerechtigheid in de grote gemeente: (Psalm 40:10) "Ik boodschap de gerechtigheid in de grote gemeente; ziet, Mijn lippen bedwing ik niet; Heere, Gij weet het." Door Zijn Geest predikte Hij in de dagen van Noach aan de oude wereld, die (Petrus 3:18-20), door hun ongehoorzaamheid, in de gevangenis van de hel zijn opgesloten.
- Wij zien hem, voordat Hij werkelijk in het vlees verscheen, als de grote Priester van Zijn Kerk optreden; (Psalm 110:4) "De Heere heeft gezworen, en het zal Hem niet berouwen, Gij bent Priester in eeuwigheid naar de ordening van Melchizédek."
- En de Vader spreekt van Zijn koninklijk ambt, voordat Hij het vlees aannam: (Psalm 2:6) "Ik toch heb Mijn Koning gezalfd over Sion, de berg Mijner heiligheid"; Ik heb het gedaan; het is niet iets, dat Ik zal doen, maar het is reeds geschied: Ik heb Hem tot Koning gezalfd. Hij spreekt tot Hem als tot een Persoon, die reeds bestond, (vers 8) "Eis van Mij, en ik zal de Heidenen geven tot Uw erfdeel, en de einden der aarde tot Uw bezitting." Zo ziet u, dat Hij al Zijn ambten reeds uitvoerde, voordat Hij in het vlees gekomen is.

Doch ik behoef ter bestrijding van de Socinianen niet lang bij dit punt stil te staan, aangezien wij het uit Christus' Eigen mond hebben, Die de getrouwe Getuige is. In Joh. 8:58 zegt Hij tot de Joden: "Eer Abraham was, ben Ik"; waarschijnlijk zinspelende op diezelfde Naam, die Hij aannam, toen Hij aan Mozes in het braambos verscheen, en hem zond om Israël uit Egypte te leiden: Ga, zeide Hij, en zeg hun: Ik Zal Zijn heeft mij tot ulieden gezonden" (Gen. 3:14); een naam gelijkwaardig met de naam Jehovah, hetgeen betekent: *verleden*, *tegenwoordig* en *toekomend*, en hem onderscheidt van al de drekgoden van de volkeren.

Ten *tweede*. Wanneer wij teruggaan tot de schepping van de wereld zullen wij Zijn bestaan en Zijn werkzaamheid zien in het voortbrengen van alle geschapene wezens: (Joh. 1:1-3) "In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. Dit was in de beginne bij God. Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is." Hij moet noodzakelijk de eeuwige God zijn, Die de Schepper van al de einden van de aarde is. (Gen. 1:1) "In het begin schiep God de hemel en de aarde." (Psalm 102:26–28) "Gij hebt voormaals de aarde gegrond en de hemelen zijn het werk Uwer handen. Die zullen vergaan, maar Gij zult staande blijven, en zij alle zullen als een kleed verouden, Gij zult ze veranderen als een gewaad, en zij zullen veranderd zijn. Maar Gij zijt Dezelfde, en Uw jaren zullen niet geëindigd worden;" welke woorden in Hebr. 1:10–12 op Christus worden toegepast.

Ten *derde*. En gaan wij terug tot de eindeloze eeuwen voor de schepping van de wereld, dan vinden wij, dat Hij bestond, eer de wereld was. Hij bidt: (Joh. 17:5) "En nu verheerlijk mij, Gij Vader, bij Uzelf, met de heerlijkheid, die Ik bij U had, eer de wereld was." Daarom wordt Hij niet alleen de Sterke God, maar ook de eeuwige Vader, of de Vader der eeuwigheid genoemd; en in Micha 5:1 staat van hem geschreven: "En Wiens uitgangen zijn van ouds, van de dagen van de eeuwigheid." Doch ik behoef hierbij niet langer stil te staan, aangezien de woorden zelf van de tekst in dit opzicht zo helder mogelijk zijn: "Ik ben van eeuwigheid af gezalfd geweest, van de

aanvang, van de oudheden van de aarde aan." Als Hij niet de eeuwige God was, dan kon Hij niet van eeuwigheid af gezalfd geweest zijn. Tot dusverre over het eerste punt.

II. Ons *tweede* punt was, dat wij zouden onderzoeken wat het inhoudt, dat Hij van eeuwigheid af is gezalfd geweest.

Ik geloof, dat het volgende in deze uitdrukking begrepen is.

1^e Het veronderstelt de Raad des vredes, of een eeuwig verdrag tussen de Vader en de Zoon, aangaande de verlossing van verloren zondaren. Dit toch, wat de Zoon hier verklaart, is het gevolg van de Raad: "Ik ben van eeuwigheid af gezalfd geweest." (Zach. 6:13) "De Raad des vredes zal tussen die beiden wezen."

2^e Het sluit in het oneindig welbehagen, dat de Vader en de Zoon van alle eeuwigheid af in elkaar hadden. Dit wordt nog duidelijker uitgedrukt in het vers, dat onze tekst onmiddellijk voorafgaat: "De Heere bezat Mij in het beginsel Zijns wegs, voor Zijn werken van toen aan." En nog duidelijker in vers 29 en 30: "Toen Hij de grondvesten van de aarde stelde, toen was Ik een voedsterling bij hem, en ik was dagelijks Zijn vermakingen, te aller tijd voor Zijn aangezicht spelende."

3^e Het geeft een goddelijk raadsbesluit te kennen, waardoor Hij van eeuwigheid was uitverkoren tot het grote werk van de mens zijn verlossing. Daarom wordt Hij de Uitverkorene des Vaders genoemd: (Jes. 42:1) "Ziet Mijn Knecht, Die Ik ondersteun, Mijn Uitverkorene in Dewelke Mijn ziel een welbehagen heeft." Zo ook spreekt God de Vader: (Psalm 89:20) "Ik heb hulp besteld bij een Held; Ik heb een Verkorene uit het volk verhoogd." En met het oog op dit besluit van de verkiezing van Christus, zegt Petrus in de reeds eerder aangehaalde woorden: (1 Petrus 1:20) "Die wel voorgekend is geweest voor de grondlegging der wereld, maar geopenbaard is in deze laatste tijden om uwentwil." Hoewel Hij evengelijk met de Vader is, nochtans kwam Hij vrijwillig onder een besluit van de verkiezing, opdat Hij zo het Hoofd van de verkiezing zou zijn onder zondaren uit het menselijk geslacht, in Wie zij tot het eeuwige leven zijn uitverkoren: (Ef. 1:4) "Hij heeft ons uitverkoren in Hem, voor de grondlegging der wereld."

4^e Ik ben van eeuwigheid af gezalfd geweest; dit sluit in, dat Hij, krachtens het besluit, van God geroepen was om het werk van de verlossing op Zich te nemen: (Jes. 42:6) "Ik de Heere heb U geroepen in gerechtigheid, en Ik zal U bij Uw hand grijpen, en Ik zal U behoeden, en Ik zal U geven tot een verbond van het volk, tot een licht der heidenen." (Hebr. 5:4, 5) "En niemand neemt zichzelf die eer aan, maar die van God geroepen wordt, gelijkerwijs als Aäron. Alzo ook Christus heeft Zichzelf niet verheerlijkt om Hogepriester te worden, maar Die tot Hem gesproken heeft: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd."

5^e Het geeft Zijn vrijwillige toestemming en inwilliging van de roeping des Vaders te kennen. Dit is van zo groot gewicht, dat het in de rol van het boek Gods is opgeschreven: (Psalm 40:8, 9) "Toen zeide Ik: Ziet Ik kom; in de rol des boeks is van Mij geschreven. Ik heb lust, o mijn God, om Uw welbehagen te doen; en Uw wet is in het midden Mijns ingewands." De apostel verklaart en past deze woorden toe, in Hebr. 10:5-10 overeenkomstig het stuk, dat wij nu behandelen.

Op deze vrijwillige toestemming van de Zoon van God volgden een menigte van grote beloften, die de Vader Hem deed. De Vader beloofde Hem van een menselijke natuur te voorzien, die met Zijn goddelijke natuur persoonlijk verenigd zou zijn: "Gij hebt Mij het lichaam toebereid;" een belofte van alles wat nodig was, om Hem in Zijn onderneming te ondersteunen, dat een onmetelijke volheid van de Geest en van alle gaven, genaden en hoedanigheden op hem zou rusten: "Het welbehagen des Heeren zal door Zijn hand gelukkiglijk voortgaan. Daarom zal Ik Hem een deel geven van velen en Hij zal de machtigen als een roof delen." Hij zou een zaad zien: "Het zaad zal Hem dienen; het zal de Heere aangeschreven worden tot in geslachten (Psalm 22:31) Zijne vijanden zouden gezet worden tot een voetbank van Zijn voeten, en "die Hem haten," zegt de Heere, "zal Ik plagen. Hij zal op de weg uit de beek drinken; daarom zal Hij

het hoofd omhoog heffen." Hij zou in de menselijke natuur weer al die heerlijkheid ontvangen, die Hij bij de Vader had, eer de wereld was. Zo ziet u wat dit inhoudt, dat Hij van eeuwigheid af is gezalfd geweest.

Voordat ik tot het derde punt overga, zal ik hier aantonen, hoe Hij, ingevolge dit alles, dat voor de grondlegging van de wereld gedaan was, in de tijd werkelijk is verhoogd, voor het oog van verloren zondaars van Adams geslacht, die Hij kwam zaligmaken en verlossen.

1. Hij verscheen het eerst in de belofte van Zijn toekomstige menswording aan onze eerste ouders, (Gen. 3:15) welke de enige grond van het geloof was, die de Kerk had, tot op de dagen van Abraham aan wie de belofte hernieuwd werd: (Gen. 22:18) "In uw zaad zullen gezegend worden alle volken der aarde."
2. Hij werd voorbeeldig verhoogd voor het oog van de Kerk onder het Oude Testament. Wat beduiden de tabernakel en de tempel, al de offeranden en plechtigheden van die bedeling? Zij hadden allen ten doel schaduwachtige voorstellingen te zijn van goede dingen, die zouden komen op de dadelijke verschijning van de Zoon van God in onze natuur.
3. Hij werd profetisch en werkelijk verhoogd in de profetieën van de profeten Jesaja, Jeremia, en al de anderen; want al de profeten profeteerden van Hem: Van Hem hebben zij allen getuigd, en elk van hen sprak achtereenvolgens duidelijker van Hem dan zijn voorganger, totdat Johannes de Doper kwam in de geest en de kracht van Elia, die Hem met de vinger aanwees zeggende: "Ziet het Lam Gods."
4. Hij werd persoonlijk en werkelijk verhoogd in Zijn vleeswording, gehoorzaamheid en dood. Zijn geboorte werd gevierd en bekendgemaakt door een menigte van engelen, zeggende: "U is heden geboren de Zaligmaker, welke is Christus, de Heere, in de stad Davids;" onder het zingen van die hemelse lofzang: "Ere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in de mensen een welbehagen." Zijne inhuldiging tot Zijn middelaarswerk, bij Zijn doop, werd gevierd door het openen van de hemelen, het neerdalen van de Geest op Hem in de gelijkenis van een duif, en door een stem, die van Zijn Vader, uit de hemel, neerkwam, zeggende: "Gij zijt Mijn geliefde Zoon, in Dewelke ik Mijn welbehagen heb;" welke stem nog eens gehoord werd bij Zijn verheerlijking of gedaanteverandering op de berg, en bij het begin van zijn laatste lijden. Zijn dood werd herdacht door het scheuren van het voorhangsel van de tempel van boven naar beneden, door een aardbeving, door het scheuren van de steenrotsen en door het verduisteren van de zon in het uitspannel: hetgeen alles te kennen gaf, dat de kop van de oude slang nu de laatste slag was toegebracht, dat Hij de overheden en de machten had uitgetogen, en de overste van deze wereld uit zijn met geweld verkregen macht en regering had uitgeworpen.
5. Hij werd op een heerlijke en overwinnende wijze verhoogd in Zijn opstanding en hemelvaart; want toen werd Hij "krachtiglijk bewezen de Zoon van God te zijn, naar de Geest de heiligmaking, door Zijn opstanding uit de doden." En toen Hij opvoer in de hoogte heeft Hij de gevangenis gevangen genomen, en is gezeten aan de rechterhand van de Majesteit in de hoogste hemelen, opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen alle knie van degenen, die in de hemel, en die op aarde, en die onder de aarde zijn, en alle tong zou belijden, dat Jezus Christus de Heere zij, tot heerlijkheid Gods des Vaders.
6. Hij werd en wordt bevestigenderwijze verhoogd in de prediking van het eeuwig Evangelie, dat als de stang is waarop de koperen slang in de woestijn verhoogd werd, waardoor de Israëlieten, als zij daarop zagen, genezen werden van de beten van de vurige slangen: (Joh. 3:14,15) "Gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, also moet de Zoon des mensen verhoogd worden. Opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe."
7. Hij wordt sacramenteel verhoogd in de sacramenten van de doop en het avondmaal, voornamelijk in de laatste van deze. In deze zinnebeelden en sacramentele handelingen, die

Hij Zelf heeft ingesteld, wordt Hij u zichtbaar als gekruisigd voorgesteld, en daarin kunnen wij als in een spiegel het lichaam des Heeren onderscheiden, dat voor ons gebroken is, en Zijn bloed, het bloed des Nieuwe Testaments, dat voor ons vergoten is. Daar is Hij tegenwoordig, al is het niet lichamelijk en vleselijk, nochtans op een zinnebeeldige en geestelijke wijze, zeggende tot zijn volk: "Eet vrienden, drinkt, en wordt dronken, o Liefste,"

8. Hij wordt op een krachtdadige wijze verhoogd in de dag van de bekering en in de hernieuwde openbaringen van Zichzelf in de zielen van Zijn volk door de kracht van Zijn woord en Geest. Wanneer Hij het deksel wegneemt, en het licht van de kennis van Zijn heerlijkheid in het hart doet schijnen, dan, ja dan, wordt Christus in het hart verhoogd, dan krijgt Hij de troon van het hart en elke gedachte wordt gevangen geleid tot Zijn gehoorzaamheid. Welk een aangename verhoging van Christus en Zijn koninkrijk zou dat zijn, Hem te zien voorttrekken in het Evangelie, met Zijn boog en Zijn zwaard, voortgaande in de grootheid van Zijn kracht, en alle inwoners van het land onder Hem doende vallen, een ieder van hen uitroepende: "De Heere is onze Richter, de Heere is onze Koning, de Heere is onze Wetgever!" O dan zou het verbondswerk gelukkig voortgaan, en de een zou de ander toeroepen: "Komt, en laat ons de Heere toegevoegd worden, met een eeuwig verbond, dat niet zal worden vergeten!"
9. Christus zal op een heerlijke en aanmerkelijke wijze verhoogd worden, bij Zijn tweede komst, wanneer Hij zonder zonde zal gezien worden van degenen, die Hem verwachten tot zaligheid; want dan zal Hij met een geroep, met de stem des archangels en met de bazuin Gods neerdalen van de hemel, wanneer Hij zal komen met de wolken en alle oog Hem zal zien. Dan zal Hij verheerlijkt worden in Zijn heiligen en wonderbaar zijn in allen, die geloven; terwijl alle goddelozen en alle geslachten van de aarde over Hem rouw zullen bedrijven, roepende tot de bergen en tot de steenrotsen: "Valt op ons en verbergt ons van het aangezicht Desgenen, Die op de troon zit, en van de toom des Lams; en de hemelen met een gedruis zullen voorbijgaan, en de elementen branden zullen en vergaan." Tot dusverre over het tweede punt, want deze al zijn daarin begrepen, dat Hij van eeuwigheid af is gezalfd geweest,

III. Ons *derde* punt was, dat wij zouden aantonen waartoe en tot welke doeleinden Christus van eeuwigheid af is gezalfd geweest, van de aanvang, van de oudheden van de aarde aan. Dit zal blijken uit de volgende bijzonderheden:

1^e Hij was van eeuwigheid gezalfd, om als een Zon deze benedenwereld te verlichten, die door de zonde van de mens als een donkere kerker was geworden. Niet zodra had de mens gezondigd, of zijn verstand, dat, ten opzichte van de kennis van God tevoren als een brandende fakkel was, werd verduisterd, ja duisternis zelf. De apostel sprekende over de mens, hoe hij in zijn natuurstaat was, zegt: "Eertijds waart gij duisternis." Er is een bewindsel van het aangezicht, waarmee alle volkeren bewonden zijn, en een deksel waarmee alle natiën bedekt zijn, en in dit opzicht wordt deze wereld een duistere plaats genoemd, en worden die delen, waar Christus niet gekend wordt, de duistere plaatsen van de aarde genoemd. Doch nu is Christus gezalfd geweest en verhoogd om als een heerlijke Zon de wereld te verlichten in de kennis van God en de weg van de zaligheid; waarom Hij de Zon der gerechtigheid, het Licht der wereld, wordt genoemd, omdat Hij het licht van de kennis van de heerlijkheid Gods onder verloren zondaren van Adams geslacht verspreidt door Zijn Woord en Geest. Wanneer dan ook het Evangelie van Christus, dat de lamp van Gods Gezalfde is, tot een volk komt, "zal het volk, dat in duisternis wandelt een groot licht zien, en degenen, die wonen in het land van de schaduw des doods, over dezelve zal een licht schijnen."

2^e Hij is gezalfd als een tweede Adam, het Hoofd van een nieuw verbond der genade en der belofte. Het ganse menselijk geslacht was in de eerste Adam verloren en in het verderf gestort

door de verbreking van het verbond der werken, dat met hem als hun verbonds- en representerend Hoofd gemaakt was; zodat de vloek van dat verbond het enige legaat was, dat Hij aan Zijn nageslacht kon vermaken, en onder deze vloek zouden wij tot in eeuwigheid gelegen hebben, als de Heere ons niet "een Hoorn van de zaligheid had opgericht, in het huis Davids Zijns knechts." Vrienden, God had van alle eeuwigheid een voornemen van liefde en genade tot een uitverkoren menigte uit Adams geslacht, dat Hij uitverkoren heeft in Zijn geliefde Zoon, als een nieuw Verbondshoofd, en Hij komt met hen in een verbond der genade, om hen uit een staat van zonde en ellende te verlossen, en tot een staat van zaligheid door Hem te brengen: (Psalm 89:4) "Ik heb een verbond gemaakt met Mijn Uitverkorene; ik heb Mijn Knecht David gezworen." Dienovereenkomstig komt Christus, de tweede Adam, in de plaats staan van de eerste Adam, en vervult het verbond der werken, zowel wat het gebod als de straf betreft, waardoor de belofte van het eeuwige leven, Hem op voorwaarde van volmaakte gehoorzaamheid gedaan, op Hem als de tweede Adam overgaat, en Hij de rechtvaardige Erfgenaam van het eeuwige leven wordt, niet alleen krachtens geboorte, maar ook krachtens verwerving; en zo staan al de beloften van het verbond en al de zaligheid van het verbond in Hem. Op hetzelfde ogenblik dat een zondaar de eerste Adam, en de wet als een verbond, loslaat, en door het geloof van de werking Gods vastbesloten is Christus, en het verbond waarvan Hij het Hoofd is, aan te grijpen, op datzelfde ogenblik, zeg ik, wordt hij onder de band van het verbond der genade en van de belofte gebracht, volgens wat in Jes. 55:3 geschreven staat: "Hoort, en uw ziel zal leven; want Ik zal met u een eeuwig verbond maken, en u geven de gewisse weldadigheden Davids."

3^e Hij is van eeuwigheid af gezalfd geweest, om de breuken te helen tussen God en de mens. Zodra de mens zondigde en in een verbintenis trad met de duivel, de god van deze eeuw, werd de breuk tussen God en de mens zo groot als de zee; de dood en de hel was de straf van de zonde; de getrouwheid Gods was verbonden, dat "zonder bloedstorting geen vergeving kon zijn." En al zouden alle engelen van de hemel en alle mensen op aarde zich tot een offerande gegeven, en hun bloed gestort hebben om de rechtvaardigheid te voldoen, dat zou verworpen zijn geworden; de zonde was oneindig, ten opzichte van haar voorwerp, en daarom moest een voldoening van oneindige waarde worden opgebracht: (Psalm 40:6) "Brandoffer noch zondoffer", namelijk, door mensen opgebracht, "hebt Gij niet geëist." Maar hoe zal dan de breuk geheeld worden? Hoe zullen dan de verschillende eisen van de goedertierenheid en de rechtvaardigheid ten opzichte van de schuldige misdadiger verzoend worden? Ziet, Ik kom, zegt Christus, Ik zal de menselijke natuur aannemen, en in die natuur zal Ik in de plaats van de misdadiger sterven, en zodoende zal Ik vrede maken door het bloed mijns kruises. Ik zal om hun overtredingen verwond en om hun ongerechtigheden verbrijzeld worden; de straf, die hun de vrede aanbrengt zal op mij zijn, en door Mijn striemen zal hun genezing worden; en zo zal de rechtvaardigheid bevredigd en de goedertierenheid eeuwig verheerlijkt worden: (1 Petrus 3:18) "Christus heeft eens voor de zonden geleden, Hij rechtvaardig voor de onrechtvaardigen; opdat Hij ons tot God zou brengen." Zo is Hij gezalfd tot een Heler van de breuken. Daarom wordt Hij de Middelaar Gods en der mensen genoemd, en er is geen andere Middelaar tussen God en de mens, dan de mens Christus Jezus.

4^e Hij is gezalfd om de ware Tempel te zijn, waar God Zijn Naam zet, en in welke God alleen op een welbehaaglijke wijze gediend kan worden. De tabernakel en de tempel van het Oude Testament waren maar afschaduwingen van Christus in Wie de volheid van de Godheid lichamelijk woont. En gelijk al de godsdienst van Israël in de tempel moest worden verricht, zo moeten alle onze offeranden en diensten in de Naam van Christus verricht worden, want Hij heeft ons begenadigd of aangenomen in de Geliefde. In Hem, als onze Nieuw Testamentische Tempel kan de ware Schechina, het afschijnsel van de heerlijkheid des Vaders, en het

uitgedrukte beeld van Zijn zelfstandigheid, worden gezien. Hier is het ware Woord Gods, waardoor ons de gedachten Gods worden overbracht: "Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in de schoot des Vaders is, Die heeft Hem ons verklaard." Hier is de ware Ark, waarin de tafelen van de wet bewaard worden en in Wie de wet verheerlijkt en heerlijk gemaakt is. In Hem hebben wij het ware verzoendeksel, de troon van de genade, tot welke wij met vrijmoedigheid mogen toegaan, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade vinden om geholpen te worden ter bekwamer tijd. Hier hebben wij de Hogepriester van onze belijdenis, Die in het Heilige der heiligen dient, en voor het aangezicht Gods verschijnt voor ons.

5° Hij is opgericht als een brug van gemeenschap tussen God en de mens, tussen de hemel en de aarde, over welke God tot ons overkomt, en wij tot Hem overkomen, niettegenstaande de twee oneindige kloven van natuurlijke en zedelijke afstand tussen hem en ons. Deze kloven waren onoverkomelijk, totdat Christus, door Zijn menswording, de natuurlijke afstand wegnam; want in Hem, als Immanuël, komen God en Mens, in één Persoon bijeen. En door Zijn dood en voldoening heeft Hij de zedelijke afstand weggenomen door de zonde van de wereld weg te nemen, want daartoe is Hij geopenbaard, opdat Hij onze zonde zou wegnemen. Deze twee oneindige kloven nu weggenomen zijnde komen God en de mens bijeen in een gezegende vriendschappelijke verhouding en vriendschap, en hebben wij "vrijmoedigheid om in te gaan in het Heiligdom door het bloed van Jezus." Hierop ziende zegt Christus: (Joh. 14:6) "Ik ben de weg, en de waarheid, en het leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij." Dit werd afgeschaduwd door Jacobs droom van de ladder, die van de aarde tot de hemel reikte, en waarop de engelen Gods, op en neer klommen; hetwelk betekende, dat de engelen, door Christus, in Wie al de ommegangen en sporten van de ladder geëindigd zijn, gediensstige geesten zijn, die tot dienst uitgezonden worden omwille van degenen, die de zaligheid beërven zullen, op de grondslag van het middelaarschap van Christus, en dat wij door Hem de toegang tot God hebben. Door Hem beklimmen wij de berg van Gods heiligheid, en wonen wij in Zijn tent.

6° Hij is gezalfd om de grote Vrijstad van het Evangelie te zijn, die afgebeeld was door de vrijsteden onder de wet, waarheen de doodslager mocht vluchten om van de bloedwreker bevrijd te zijn. Van de gelovigen wordt gezegd (Hebr. 6:11), dat zij "de toevlucht genomen hebben, om de voorgestelde hoop vast te houden." De rechtvaardigheid roept om wraak; Gods verbroken wet roept om wraak; de consciëntie roept om wraak, en de duivel, als Gods beul, roept om wraak. O hoe beklaglijk is de staat en de toestand van de arme schuldige zondaar voor de openbaring van Christus! Alle toevluchten ontvallen hem, want de hagel vaagt alle toevluchten des leugens weg, en zijn hoop en sterkte vergaan van de Heere, totdat God Christus ontdekt als de vrijstad, die Hij heeft opengezet, van de hemel roepende: "Keert gijlieden weder tot de sterkte, gij gebondenen, die daar hoopt!" Dan, ja dan, vliegt de ziel als een duif tot haar vensters, en zij schuilt in de kloven van de steenrots, en zit in de schuilplaats des Allerhoogste, en vernacht in de schaduw des Almachtigen zeggende: "Dit is mijn rust tot in eeuwigheid, hier zal ik veilig wonen; "want er is geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn." Hier kan de arme ziel zich beurtelings tot de wet, tot de rechtvaardigheid, tot het geweten, tot de duivel en tot de wereld wenden, en zeggen: "Wie zal beschuldiging inbrengen tegen de uitverkorenen Gods? God is het die rechtvaardig maakt. Wie is het, die verdoemt?"

7° Hij is als de tegenbeeldige koperen slang opgericht in het kamp van Israël, in de legerplaats van de zichtbare Kerk, opdat de arme zondaar, bevindende, dat hij door de vurige slangen, de zonde en de duivel, gebeten is, tot Hem zal opzien om genezen te worden. Hierom zeide Christus: "En gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, also moet de Zoon des

mensen verhoogd worden. Opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe." Het Evangelie is de stang waarop Hij verhoogd is voor het oog van alle mensen; want op Zijn bevel prediken wij het Evangelie aan alle creaturen, en het geroep gaat uit tot aan de einden van de aarde: "Wendt u naar Mij toe, wordt behouden, alle gij einden der aarde; want Ik ben God, en niemand meer." Vrienden, het venijn van de oude slang heeft zich door de vermogens en krachten van ziel en lichaam verspreid, en het zuigt uw leven uit: daarom, sterven moet u, tenzij u het oog van het geloof op Christus vestigt, als de enige goddelijke instelling tot uw behoud. Gelijk de gebeten Israëliet ontwijfelbaar sterven moest, wanneer hij niet op de koperen slang zag; zo ook moet de zondaar, die niet door het geloof op Christus, de ware koperen slang ziet, zeker sterven, en dat niet alleen de eerste, maar ook de tweede dood; want er is geen andere naam onder de hemel, die aan de mensen gegeven is, door welke een arm zondaar moet zalig worden, dan de Naam van Jezus; opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.

8^e Hij is gezalfd om een fundament van hoop en hulp te zijn voor het verloren geslacht van Adam, opdat zij op Hem hun eeuwige zaligheid zouden bouwen: (Jes. 28:16) "Ziet ik leg een grondsteen in Sion, een beproefde steen, een kostelijke hoeksteen, die wel vast gegrondvest is, wie gelooft, die zal niet haasten," die zal niet beschaamd worden. Alle andere fondamenteën zijn maar fondamenteën van zand, en het huis, dat op het zand gebouwd wordt, zal vallen, en zijn val zal groot zijn; "want niemand kan een ander fundament leggen dan hetgeen gelegd is, hetwelk is Jezus Christus." Wel stond Adam in de staat van de rechtheid op een ander fundament, en als hij daarop had blijven staan zou hij het leven en de gelukzaligheid verkregen hebben naar schuld, krachtens een verbond; doch voor een verloren zondaar is er geen ander fundament waar hij op kan bouwen, dan het fundament Christus.

9^e Hij is gezalfd om het einde van de wet te zijn tot rechtvaardigheid voor iedere zondaar, die in Hem gelooft. Hij heeft door Zijn gehoorzaamheid tot de dood, en de volmaakte heiligheid van Zijn natuur, een eeuwige gerechtigheid aangebracht, tot rechtvaardigmaking van de goddeloze zondaar, die in Hem gelooft: (Jer. 23:6) "En dit zal Zijn Naam zijn, waarmee men Hem zal noemen, de Heere onze gerechtigheid. "Want hetgeen de wet onmogelijk was, omdat zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zedende in gelijkheid des zondigen vleses, en dat voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees; opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons." Dit zijn die witte klederen, die Christus ons raadt van Hem te kopen, opdat de schande van onze naaktheid niet geopenbaard worde. Ziet hoe Hij deze gerechtigheid opricht, of bekend maakt, aan de stijven van hart, die ver van de gerechtigheid zijn: (Jes. 46:13) "Ik breng Mijn gerechtigheid nabij, zij zal niet ver wezen, en Mijn heil zal niet vertoeven." En de taal van de ziel, die dit kleed aantrekt, is (Jes. 45:24 en 25) "Gewisselijk in de Heere heb ik gerechtigheid en sterkte. In de Heere zullen gerechtvaardigd worden en zich beroemen, het ganse zaad Israëls."

10^e Hij is gezalfd om een schatkamer te zijn waaruit de zondaars van het geslacht van Adam, die bankroet gegaan en tot de bedelstaf vervallen zijn, voorzien kunnen worden van alles wat zij nodig hebben: "Want het is des Vaders welbehagen geweest, dat in Hem al de volheid wonen zou; en uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen, ook genade voor genade." Wij, die Zijn dienaars en gezanten zijn, zijn gemachtigd de poorten van dit schathuis open te zetten, en aan alle jammerlijke, ellendige, blinde, arme en naakte zondaren volle vrijheid te geven, te komen, en wat zij nodig hebben zonder geld en zonder prijs te nemen.

11^e Om dit punt hiermede te besluiten, Hij is gezalfd om de zaligheid Gods te zijn voor alle verloren zondaren. Christus wordt in de Schrift dikwijls "de Zaligheid Gods" genaamd. Toen

Jacob zijn kinderen zegende rustte hij even, het oog vestigende op Silo, Die uit de stam van Juda zou voortkomen, en riep uit: (Gen. 49:18) "Op Uw zaligheid wacht ik, Heere." De oude Simeon nam Christus, toen Hij nog een zuigeling was, in zijn armen, en zeide: (Luk.: 22) "Nu laat Gij, Heere, Uw dienstknecht gaan in vrede, naar Uw woord. Want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien." In Hem is Hij, die onze God is, de God des heils, of van de zaligheid. Hij heeft gewerkt, en werkt nog, menigvuldige verlossing, of zaligheid in het midden van de aarde: Zaligheid van de zonde (Matth. 1:21); zaligheid, of verlossing, van de vloek van de wet (Gal. 3:13); verlossing van de satan, want Hij heeft hem door de dood te niet gedaan (Hebr. 2:14); verlossing van de prikkel des doods (1 Kor. 15:55; verlossing van de hel en van de toekomstige toorn (1 Thess. 1:10). Zodat een zondaar, wanneer Hij Hem met het oog van het geloof aanschouwt, dat lied kan zingen: (Jes. 12:1, 2) "Ik dank U, Heere, dat Gij toornig op mij geweest zijt; maar Uw toorn is afgekeerd, en Gij troost mij. Ziet, God is mijn heil, ik zal vertrouwen en niet vrezen; want de Heere HEERE is mijn sterkte, en psalm, en Hij is mij tot heil, of tot zaligheid, geworden."

Zo ziet u enige van die einden en gebruiken waartoe Christus *van eeuwigheid af is gezalfd geweest*.

Wij zouden nog bij veel meer bijzonderheden kunnen stilstaan, indien tijd en kracht het toelieten. Ik zal er alleen nog enkele van noemen.

1. Hij is gezalfd geweest als onze Verlosser, om het rantsoen te betalen, dat de rechtvaardigheid eiste, opdat wij niet in de kuil zonden neerdalen.
2. Als een Borg, om de schuld van bankroetiers te betalen, waarom Hij "de Borg van een zoveel beter verbond" wordt genoemd (Hebr. 7:22).
3. Als een Heelmeester, om ons van al onze krankheden te genezen. Er is bij hem balsem in Gilead, en Hij is de Heelmeester daar.
4. Als een Herder, om de kudde Zijns Vaders in zijn kooi te vergaderen. (Jes. 40:11) "Hij zal Zijn kudde weiden gelijk een herder."
5. Als een wonderlijke Raad, om in alle twijfelachtige gevallen raad te geven (Jes. 9:5). David zegt: (Psalm 16:7) "Ik zal de Heere loven, Die mij raad heeft gegeven."
6. Als een eeuwige Vader, de Vader der eeuwigheid (Jes. 9:5), bij wie de wezen van Adams geslacht ontfermd worden (Hos. 14:4).
7. Als de Sterke God (Jes. 9:5), Die machtig was de overheden en de machten te ontmoeten; en aan zijn kruis hen uitgetogen hebbende, heeft Hij die in het openbaar tentoongesteld, en heeft door het over hem getriomfeerd (Kol. 2:15).
8. Als de Vrededorst, de Koning van Salem: "Ik schep de vrucht der lippen, vrede, vrede, dengenen, die ver zijn, en dengenen, die nabij zijn, zegt de Heere."
9. Als de Amen, de waarachtige en getrouwe Getuige, door Wiens woord alle geschillen tussen God en de mens, en tussen mensen onderling, moeten beslist worden.
10. Als een Gids en Leidsman, om, door Zijn Woord en Geest, de blinden te leiden door de weg, die zij niet geweten hebben.
11. Als een Overste Leidsman der zaligheid, of een Bevelhebber, onder Wiens banier wij strijdende onze weg naar de hemel moeten gaan, door al de heirscharen van de hel en van de aarde heen.
12. Als een Bruidegom, Die ons roept met hem in ondertrouw te gaan: (Hos. 2:18,19) "En ik zal u Mij ondertrouwen in eeuwigheid; ja, ik zal u mij ondertrouwen in gerechtigheid en in gericht, en in goedertierenheid, en in barmhartigheden. En ik zal u Mij ondertrouwen in geloof, en gij zult de Heere kennen."

IV. Ons vierde punt was, de gronden en redenen te onderzoeken waarom Hij, en niet iemand anders, *van eeuwigheid af is gezalfd geweest* tot dit grote werk van de verlossing,

- (1). Hier moeten wij de toevlucht nemen tot Zijn aanbiddelijke soevereiniteit, omdat het Zijn wil en welbehagen was, en evenals Christus in een ander geval zeide, moeten wij ook zeggen: (Matth.: 11:26) "Ja Vader, want alzo is geweest het welbehagen voor U."
- (2). Wegens het welbehagen, dat Hij in de mens op aarde had. Dat was daarom een van de tonen van het lied, dat de engelen bij Zijn geboorte zongen: (Luk. 2:14) "Ere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in de mensen een welbehagen."
- (3). Wegens Zijn bekwaamheid om dit grote werk op Zich te nemen (Psalm 89:20) "Ik heb hulp besteld bij een Held." Hij is de man van Gods rechterhand, en de arm des Heeren was in en met Hem.
- (4). Omdat Hij Zichzelf vrijwillig aanbood om het werk te doen, zoals u in het eerste punt gehoord hebt; Hij had een hart om het werk te doen; Hij zegt: (Psalm 40:9) "Ik heb lust, o Mijn God, om Uw welbehagen te doen; en Uw wet is in het midden Mijns ingewands."
- (5). Wegens zijn onversaagde moed om alle moeilijkheden en alle tegenstand, die op Zijn weg voorkwamen, het hoofd te bieden. Daarom wordt Hij "de Leeuw, Die uit de stam van Juda is," genoemd. Ziet hoe moedig Hij Zich gedraagt: (Jes. 50:7, 8) "Want de Heere HEERE helpt mij, daarom wordt Ik niet te schande, daarom heb Ik Mijn aangezicht gesteld als een keisteen. want Ik weet, dat Ik niet zal beschaamd worden: Hij is nabij, Die mij rechtvaardigt, wie zal met mij twisten? Laat ons samen staan: Wie heeft een rechtszaak tegen mij? Hij kome herwaarts tot Mij."
- (6). Omdat God van eeuwigheid voorzag welke een inkomst van heerlijkheid daaruit, door Zijn middelaarschap, aan de kroon van de hemel zou toevloeien, namelijk, een grotere heerlijkheid dan door al Zijn andere werken van schepping en voorzienigheid. Daarom was de eerste toon van het lied van de engelen: "Ere zij God in de hoogste hemelen." Alle andere werken Gods loven Hem; doch nu zien wij, hoe de hoogste inkomst van heerlijkheid geheven wordt uit het wonderlijke werk Gods, in het verenigen van de goddelijke en de menselijke natuur in dat Kind, Dat geboren is in de stad Davids. En ik houd het er voor, dat het met oog hierop was, dat de serafijnen, wanneer zij de persoonlijke heerlijkheid van onze Verlosser aanschouwden, uitriepen: "De ganse aarde is van Zijn heerlijkheid vol." Alsof zij zeiden: Het is voor ons engelen geen wonder Zijn heerlijkheid in de hemelen te zien schitteren: maar te zien, dat de Eniggeborenen des Vaders, vlees geworden zijnde, op de aarde, een toneel van zonde, opstand en ellende, onder mensen woont; dat is iets wat ons met verbazing en verwondering vervult. Ik zou hier verder nog kunnen aantonen, hoe al de goddelijke volmaaktheden volkomen worden verheerlijkt in het werk van de verlossing, waartoe Christus *van eeuwigheid af is gezalfd geweest*; doch ik haast mij tot:

V. Het *vijfde* en laatste punt, dat is de toepassing.

En dat in een gebruik van onderrichting, in de volgende bijzonderheden.

Is het zo, dat Christus van eeuwigheid af is gezalfd geweest tot het grote werk van de mens zijn verlossing, ziet dan hieruit:

1. De oudheid, de eeuwigheid van de liefde Gods tot verloren zondaars van het geslacht van Adam. Zijn liefde moet van eeuwigheid zijn, omdat Christus *van eeuwigheid is gezalfd geweest*, om ons een hulp te zijn: "Ik heb hulp besteld bij een Held" (Psalm 89:20). Ik had dat in de eeuwigheid gedaan, voordat de wereld was. Daarom wordt verklaard, dat Zijn liefde van eeuwigheid is; (Jer. 31:3) "Ja ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde," Speurt de liefde Gods na, doch wij zullen nooit haar begin kunnen vinden.

2. Ziet hieruit, niet alleen de eeuwigheid, maar ook de werkzaamheid van de liefde Gods. Het was geen stil liggende, maar een werkzame liefde; het was zo'n liefde, die zijn kracht, zijn wijsheid, en andere volmaaktheden te werk stelde, en die al de Personen van de heerlijke Drie-eenheid deden werken, om het voornemen van Zijn genade en liefde tot zondaren uit te werken. Zodat, als de vraag gesteld wordt: Wat deed God van alle eeuwigheid, voordat Hij de

wereld schiep? het antwoord is: De Vader en de Zoon bezaten elkander in het beginsel Zijns wegs, voor Zijn werken, van toen aan; en de oneindige Wijsheid, bezielde door oneindige en verbazende liefde, was werkzaam om het plan van onze zaligheid door Zijn geliefde Zoon uit te werken, gelijk u hier ziet: *"Ik ben van eeuwigheid af gezalfd geweest."*

3. Ziet hieruit, dat Christus de grote Geheimschrijver van de hemel is, Die vertrouwelijk bekend is met het hart van God, dat onnaspeurlijk is voor ieder ander behalve Hemzelf. Hier ziet u, dat Hij die dingen openbaart, die in de eeuwigheid geschied zijn, voordat er engelen of mensen waren: Ik ben van eeuwigheid af gezalfd geweest. Tot deze zaak dienende is wat geschreven staat; (Matth. 11:27) "Alle dingen zijn Mij overgegeven van Mijn Vader: en niemand kent de Zoon dan de Vader noch iemand kent de Vader dan de Zoon, en die het de Zoon wil openbaren." Vrienden wilt u de verborgenheden van de hemel weten, de verborgenheden des Koninkrijks, die van eeuwigheid verborgen waren in God? Komt dan tot Christus: hoort naar Hem en Hij zal u dingen vertellen, die, buiten Hem, niemand in de hemel of op aarde u vertellen kan: "Niemand heeft ooit God gezien: de eniggeboren Zoon, Die in de schoot des Vaders is, Die heeft hem ons verklaard."

4. Ziet hieruit de vastheid en de eeuwige duur van het verbond der genade: Christus is van eeuwigheid af gezalfd geweest als het Hoofd van het Nieuwe verbond. Het verbond werd met Hem, als de tweede Adam, van eeuwigheid gemaakt: (Psalm 89:4) "Ik heb een verbond gemaakt met Mijn knecht." En het verbond ontvangt zijn vastheid van het Verbondshoofd: (vers 29) "en Mijn verbond zal Hem vast blijven." Dit is het, wat het verbond voor ons tot een vast verbond maakt. Daarom staat er geschreven: (vers 33-35) Ik zal hun overtreding met de roede bezoeken, en hun ongerechtigheid met plagen; maar Mijn goedertierenheid zal ik van hem niet wegnemen," en daarom, "Ik zal Mijn verbond niet ontheiligen; en hetgeen, dat uit Mijn lippen gegaan is, zal Ik niet veranderen." (Jes. 54:9, 10) "Want dat zal mij zijn als de wateren Noachs, toen Ik zwoer, dat de wateren Noachs niet meer over de aarde zouden gaan, also heb Ik gezworen, dat Ik niet meer op u toornen, noch u schelden zal. Want bergen zullen wijken en heuvelen wankelen, maar Mijn goedertierenheid zal van u niet wijken, en het verbond mijns vredes zal niet wankelen, zegt de Heere uw Ontfermer."

5. Ziet hier de voornaamste grond en reden van de vastheid en de voortduur van de Kerk: Die is gegrond op de eeuwige bergen van de goddelijke besluiten en volmaaktheden, door welke Christus van eeuwigheid af is gezalfd geweest, als de Grondslag en het Fondament waarop zij staat. Dit is de Steenrots, waarop Hij Zijn gemeente bouwt, en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen. Stormen en orkanen zijn over haar losgebroken: Stormen van vervolging, stormen van dwaling, stormen van verdeeldheden en bedrog. Doch waarop lopen die tenslotte alle uit? Zij zijn als de baren van de zee, die op een rots breken en in schuim uiteenspatten, terwijl de rots onbeweeglijk blijft staan.

6. Is Christus van eeuwigheid af gezalfd geweest? Ziet dan hieruit een goede reden waarom iedereen er zijn werk van moest maken hem te verhogen en op een hoogte te stellen. Want, dat doende, stemmen wij overeen met de Drie-enige God, volgens Wiens besluit Hij van eeuwigheid af is gezalfd geweest, en verhoogd. Hoewel Hij door de grote hoop van de bouwlieden in ons land verworpen is: dat doet er niet toe; want God, Die Hem van eeuwigheid af heeft gezalfd, heeft Hem als de Hoofdsteen des hoeks gelegd, en daarom, hoe zwak en onmachtig zij zijn, die voor Hem en Zijn zaak getuigen, nochtans zullen zij overwinnen. Christus en Zijn zaak zullen altijd de overhand behouden, want Hij, Die Hem van eeuwigheid af gezalfd heeft, wil, dat Hij verhoogd zal worden, en dat Zijn zaak door alle tijden heen zal gehandhaafd blijven, ten spijt van alle machten van de hel en van de aarde.

7. Ziet hoe het komt, dat het geloof God behaagt, zodat het "zonder geloof onmogelijk is Gode te behagen." Wel, het geloof verhoogt Christus, Die God van eeuwigheid af gezalfd heeft; het geeft Zijn toestemming aan het grote plan van de hemel, en roept uit: O dierbare Christus! Dierbare Christus! Niemand dan Christus; (Psalm 73:25) "Wien heb ik nevens U in de hemel? Nevens U lust mij ook niets op de aarde." O, zegt het geloof, Hij is mijn Heere en mijn God." Hij is mijn God, en ik zal Hem verhogen. Hij is veel schoner dan de mensenkinderen. Als een appelboom onder de bomen des wouds, zo is mijn Liefste onder de zonen. Hij draagt de banier boven tienduizend, en al wat aan Hem is, is gans begeerlijk. Zulk een is mijn Liefste, ja zo één is mijn Vriend, gij dochters van Jeruzalem." Zulke geloofstaal kan niet anders dan God aangenaam zijn, die Hem van eeuwigheid af gezalfd heeft. Het geloof wordt dan ook het werk Gods genoemd: (Joh. 6:29) "Dit is het werk Gods, dat gij gelooft in Hem, Die Hij gezonden heeft."

8. Ziet de reden waarom God zo'n onverbiddelijke twist heeft tegen de zonde van ongeloof, dat Hij verklaart, Joh. 3:18) "dat, die niet gelooft reeds veroordeeld is." Dit is de reden, dat 't het werk Gods van eeuwigheid tegenwerkt. God heeft hem van eeuwigheid af gezalfd; maar het ongeloof tracht Hem neer te halen, en Zijn bloed te vertreden; het kruisigt Hem opnieuw; het veracht en verwerpt Hem, Die God van eeuwigheid af gezalfd en verhoogd heeft. Is het dan te verwonderen, dat God zo vertoornd is op de ongelovige? O vrienden! gij, die Christus verwerpt en in uw ongeloof volhardt, gedenkt, dat de pijlen van Gods wraak de ganse eeuwigheid door dronken zullen worden van uw bloed wegens de hoon Hem aangedaan, Die God van eeuwigheid gezalfd heeft.

9. Ziet de reden waarom het welbehagen des Heeren voorspoedig was en door Zijn hand gelukkiglijk zal voortgaan, ten spijt van alle tegenstand van de hel en van de aarde. God heeft Hem van eeuwigheid gezalfd, en daarom heeft Hij Hem ondersteund, en zal Hij Hem ondersteunen. Gelijk Hij het werk van de verlossing volbracht heeft door verwerving, zo zal Hij het ook voleindigen door kracht. "Al Zijn vijanden zullen gezet worden tot een voetbank van Zijn voeten. (Psalm 89:24). Rijm. vers 10. (Datheen)

*Sodat zijn vijanden door haar krachten en wercken
Hem niet sullen overweldigen noch verdrucken,
Noch brengen onder voet door al haer loose stucken.*

Zijn overwinnende armen zullen voorspoedig zijn; "Hij zal rijden in heerlijkheid en majesteit, en zij zullen onder Hem buigen, omdat God Hem van eeuwigheid gezalfd heeft. Wie zal dan in staat zijn Zijn troon en Zijn rijk te doen wankelen?"

10. Ziet welke goede reden wij hebben ons Christelijk Pascha te vieren, en Hem sacramenteel te verhogen, door Zijn gedachtenis op de aarde te doen voortduren tot op Zijn tweede komst. Dit sacrament van het Avondmaal is een openbaar erkennen en belijden, voor God, engelen en mensen, van Hem en zijn stervende liefde, en van Zijn heerlijke daden in het werk van de verlossing. Het is Hem de eer te geven, en te betuigen voor de duivel en zijn engelen, die met ergernis op ons zien, dat Hij onze Verlosser, onze Middelaar, onze Profeet, Priester en Koning is. Het vertoornt de duivel en het maakt die vijand en wreker stil, als hij moet aanzien, dat Christus, Die op Golgotha zijn kop vermorzeld heeft, onder de kinderen der mensen aan een avondmaalstafel verhoogd en opgericht wordt. (Hebr. 2:14) "Hij heeft door de dood te niet gedaan degene, die het geweld des doods had, dat is, de duivel. Hoe pijnigend moet het dan voor de duivel zijn, te zien, dat Christus aan Zijn tafel de roef deelt onder een gezelschap van arme zondaren, die eens zijn slaven en lijfeigenen waren."

Doch laat ons overgaan tot het vieren van de gedachtenis van de dood van onze heerlijke Immanuël, en de roof delen van de overwinning over zonde en Satan, over de dood en de hel, hetwelk het grote werk van de dag is.

Volgt de Avondmaalstoespraken en bediening